

NR 8 JUNI 1995

ÅRGÅNG 3

RIKSSTÄMMAN — EN SUCCÉ

REPEATERS — LÖGNARE ELLER SANNINGSSÄGARE?

Person vittne till flera fall

Umeå UFO-förening
Pär Häggström
Kungsgatan 3
911 32 VÄNNÄS
0935-116 27
pg 96 94 43 - 1

Så befinner vi oss återigen mitt i den ljusa sommaren, den tid på året när UFO-incidenter inte förmodas inträffa.

Sanningen är dock en helt annan, det vet vi av erfarenhet. Visserligen är det så att antalet dagsljusrapporter är färre än mörkerrapporterna, men de förekommer likväl. Och de är viktiga.

Anledningen till dagsljusrapporternas betydelse är naturligtvis omständigheterna kring dem. Ett observerat föremål är betydligt lättare för ett vittne att se detaljer på när det är ljust än i mörker, åtminstone om föremålet befinner sig nära inpå. Därmed blir det också lättare att formbeskriva.

Inget ont om mörkerrapporter, men faktum är att en rad lampor som flyger förbi en förvånad, eller till och med chockad, åskådare egentligen skulle kunna vara vad som helst.

Kanske är det så att blotta frånvaron av yttre form på föremålet gör det lättare för fantasin att se det den vill se. Om lamporna sitter på en lång rad så är det mer spännande om det är en cigarr som flyger förbi än ett trafikflygplan sett från sidan. Och så vidare.

Man kan inte bortse från fantasins kraft när ett observerat föremål saknar konturer. Det undermedvetna ”fyller i” saknade detaljer — inte alltid, och inte för alla, men tillräckligt ofta för att man måste vara medveten om mekanismen.

Med ett fenomen observerat i dagsljus förhåller det sig på ett helt annat sätt. Dess exakta form är känd, och det går därför lättare att utesluta naturliga orsaker.

Även för UFO-vittnena själva är det lättare om observationen ägt rum i dagsljus. Det är alltid lätt att börja tvivla på sig själv, speciellt om man egentligen inte vet hur det man upplevt såg ut. Ett väl upplyst föremål går emellertid inte lika lätt att tvivla på. Det fanns ju där, och det liknade kanske ingenting som man någonsin sett tidigare.

Låt oss därför hoppas att sommaren har några spännande UFO-fall i beredskap för oss.

I det här numret kommer vi annars att specialstudera fenomenet med så kallade repeaters, alltså människor som haft fler än en UFO-upplevelse. Vi låter er följa med på en omfattande diskussion kring tre händelser som rapporterats in till oss av en och samma person. Vi försöker föra ett resonemang kring trovärdigheten hos de människor som har ”oturen” att uppleva mer än en märklig sak. Jag är övertygad om att du kommer att finna det hela intressant.

Ufologin tar aldrig semester, men jag hoppas att ni alla därute (och ni börjar bli ganska många, ska ni veta — omkring 150 exemplar går ut av den här tidningen varje gång) får en riktigt skön sommar. Och vem vet, förresten, kanske blir det just du som får se något märkligt i sommar. Gå inte och titta i backen, alltså. Om inte annat så får ni se den vackra sommarhimlen med dess vackra molnformationer. Och det är inte att förakta.

Ha en riktigt skön sommar, alltså. Så hörs vi snart igen.

Steve & övriga redaktionen.

PS. Du glömmer väl inte bort att preliminär-anmäla dig till fältundersökarkursen i höst? Anledningen till anmälan är att vi måste försöka beräkna hur många som kommer att gå kursen av ekonomiska skäl.

TREVLIG
SOMMAR!

UFO-TEORIER

6. ANDLIGA FENOMEN

Så länge som människan har ägt skriftspråket har hon beskrivit vad vi idag skulle kalla för UFO-fenomen. Människor som levde förr i tiden tolkade sina "syner" som andliga upplevelser, uppenbarelser, medan vi skulle kalla dem för UFO-upplevelser. Kanske är det *vår* synvinkel som är felaktig.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

Människan är ogudaktig till sin natur. Det är ett konstaterande som är lika sant idag som för flera tusen år sedan. Under en starkt troende ledare kan människor organisera sig i religioner, men redan Moses upptäckte att avgudabilder gjöts så snart han lämnade sitt folk bara en liten tid.

Alla världens religioner utgår från den enkla principen att människan är *skapad*. Vår tillkomst tillskrivs alltså inte någon märklig slump, utan en konstruktiv och oändlig kraft kallad Gud.

Gudabilden varierar från religion till religion. Vissa av våra världsreligioner håller sig också med flera (eller många) gudar, där alla tillskrivs olika egenskaper som används för att förklara olika aspekter på tillvaron.

Polyteismen (tron på flera gudar) har sannolikt sitt ursprung i tillvarons komplexitet. Alla religioner brottas med den enorma klyftan mellan världens fantastiska skönhet och all den ondska som finns. Denna klyfta i tillvaron är lättare att förklara om det goda tillskrivs en gud och det onda en annan.

Inte ens monoteistiska religioner såsom vår egen kristendom lyckas helt beskriva verkligheten såsom resultatet av en enda guds verk. Så finner man därför i kristendomen den destruktiva kraften beskriven som satan.

Huruvida satan finns eller inte är egentligen irrelevant för den diskussion jag tänkte föra här, men det kan ändå vara intressant att konstatera att *om* han finns är han i så fall skapad av Gud själv,

eftersom Gud är allsmäktig enligt de kristnas sätt att se. Och då menar jag inte att Gud bara skapat en ängel som sedan förfallit och blivit ond, utan jag menar att Gud även måste ha bestämt att just denna ängel skulle bli ond, eftersom Gud ju är allsmäktig och bestämmer *allt*.

Intressant är att många frikyrkor betraktar UFO och "annat ockult" som satans verk. Varför satan eller något annat andligt väsen över huvud taget skulle vara i behov av farkoster för att ta sig hit till vår värld framgår aldrig av dylika resonerang. Därför spricker de också på sin egen orimlighet. Det är ju nämligen så att en del av de UFO-fenomen vi studerar faktiskt tycks vara någon typ av farkoster.

Icke desto mindre kan man inte utesluta existensen av en högre andlig makt. Detta är också något som många moderna forskare kunnat konstatera. Det tycks i tillvarons minsta och största beståndsdelar finnas tecken på en skapande, konstruktiv kraft.

Därmed kan man inte heller utesluta att denna högre andemakt besitter en direkt påverkansmöjlighet på vår egen fysiska värld, att denna högre andliga makt med andra ord äger ett medvetande och en vilja att påverka oss. Och därmed ligger vägen öppen för en diskussion om huruvida en del UFO-fenomen kan vara tecken på existenser av en metafysisk Gud.

Det här resonemanget skiljer sig från det i förra numret av UFO-Norr främst genom att Gud i

den här meningen inte är något holistiskt fenomen som är en produkt av allt lägre, utan Gud är en självständig andlighet som kan skapa eller förinta enligt eget godtycke.

Människor har i alla tider tolkat sina upplevelser. "syner", eller "röster" som tecken från Gud (eller i förekommande fall, beroende på hur det hela yttrat sig) från onda makter.

Tänk om det verkligen är så. Vi brukar ibland säga att dåtidens människor tolkade sina UFO-upplevelser felaktigt som uppenbarelser av en andemakt. Tänk om det istället är vi som gör det omvända misstaget — att tolka en andlig upplevelse som varande ett fysiskt fenomen, kanske med helt okänt ursprung. Det kan inte uteslutas att det är på det viset.

På 1800-talet såg människor luftskepp när de såg UFO, därefter spökflygare och spökraketer. Nuförtiden ser de utomjordiska rymdskepp. Uppenbarligen tar man till de liknelser som tidens tekniska utveckling erbjuder. Därmed inte sagt att alla ser fel.

Men tänk om en del UFO-fenomen, kanske bara ett yttersta fåtal, är tecken från en gudomlig makt. Skulle det kunna vara så?

Det man kan invända mot en sådan förklaring är ju varför Gud skulle välja att vara så dunkel, och dessutom bara försöka kommunicera med en del människor, om han nu är allsmäktig. Man kan dock inte utesluta det. Ändå kan man misstänka att uttrycket "Guds vägar äro outgrundliga" helt enkelt kommit till för att dölja brister i det teologiska fundamentet. Om Gud i allt ytterst är god borde denna godhet alltid vara uppenbar. Det är den emellertid inte.

Kvarstår gör ett annat alternativ, nämligen att det existerar en andlig verklighet som är skild från Gud, kanske helt utan att Gud över huvud taget existerar. Dessa andekrafter kanske är långt ifrån allsmäktiga och när de försöker kommunicera gör de det utifrån deras egna föutsättningar.

Man skulle då kunna likna detta vid att ofullkomliga varelser i en (andlig) dimension försöker kommunicera med ofullkomliga varelser i en annan (fysisk) dimension. Det är lätt att förstå att budskapen kan bli förvrängda.

Det finns emellertid en annan vinkling på problemet, en vinkel som jag själv dessutom finner som den kanske intressantaste av dem allihop.

Tänk dig att Gud finns, att Gud har skapat oss allihop och den underbara värld vi lever i. Tänk dig vidare att han vill förklara den fantastiska värld vi lever i för oss.

Tänk dig att han vill förklara vad godhet och kärlek är. Varje förälder vet att det inte räcker med att *berätta* för ett barn hur något är eller ska vara. Man måste *visa*.

Tänk dig nu att det är detta som Gud vill. Han vill visa oss sin enorma godhet, den rena enkla kraft som är skapandet. Denna skönhet finns runt omkring oss.

Men Gud var tvungen att skapa kontrast för att vi skulle förstå skönheten och godheten. Det är därför ondskan finns i världen, som en motpol för att vi ska förstå att uppskatta godhet och kärlek.

Se dig sedan omkring i världen, och gör det med en kärleksfull guds ögon. En del av det du ser antyder att ondskan besitter herraväldet, eller hur? Tänk om Gud också märkt detta och vill försöka väcka oss att tänka i andliga banor?

Till en början kan man kanske tycka att Gud, om han vill något, skulle kunna måla sitt budskap med stora bokstäver på himlen. Men Gud kanske inte vill göra det, kanske föredrar han att förståelsen kommer inifrån oss själva. Kanske är det lite grand som när en rik man väljer att inte berätta om sina pengar, för att han vill bli omtyckt för sin persons skull och inte för att han är rik. Gud vill inte bli respekterad för sin makts skull, utan för sin kärleks. Den som med maktspråk undervisar sina barn kanske vinner respekt, men aldrig sina barns kärlek.

Kanske skulle det kunna vara så att en del av de UFO-fenomen som människor idag ser runt omkring oss helt enkelt är små fenomen utan annan relevans än att få oss att tänka på större frågor, ett sätt för Gud att helt enkelt väcka andligheten i oss. Det kan låta som en befängd tanke, men är inte så otänkbart som det låter — åtminstone inte för den som tror på Gud.

För hur det nu förhåller sig, om det existerar en Gud och denne är allsmäktig så står han/hon hur som helst i förlängningen bakom existensen av UFO-fenomenen. Man kan välja att förkasta den här teorin, men man kan inte förneka detta enkla faktum.

RIKSSTÄMMAN — EN SUCCÉ

För första gången i historien hölls 25-årsjubilerande UFO-Sveriges riksstämma i norra Norrland. Platsen var Anderstorpsalen i Skellefteå, och arrangemanget måste trots det vackra vädret som vi slogs mot betraktas som en succé.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

För drygt ett år sedan väcktes frågan för första gången, och det var med en viss förskräckelse som jag mottog den. Skulle föreningen UFO-Skellefteå vara villiga att arrangera UFO-Sveriges riksstämma?

Själv visste jag inte till en början vad jag skulle tycka, men insåg att det skulle bli en hel del arbete om vi tackade ja. Samtidigt insåg jag också vad det skulle betyda för vår förenings medlemmar och för ufologin i Norrland om vi tog på oss arrangemanget.

Många har aldrig haft chansen att träffa alla de personer som de läser om i UFO-Aktuellt. Vilka är de, och hur är de som människor? Många av våra medlemmar tog också mycket riktigt chansen att komma och lyssna när den uppenbarade sig. Det kändes bra.

Nu var jag inte ensam om beslutet att tacka ja till att arrangera UFO-Sveriges riksstämma. Vår förening är en demokratisk organisation och har därmed en styrelse, och ärendet togs upp till diskussion. Vi var rörande eniga om att inte bara tacka ja, utan att dessutom göra allt för att åstadkomma ett bra arrangemang.

Vissa farhågor hade uttalats av en del av våra medlemmar. Någon ansåg till exempel att det inte var bra för en ung förening att ta på sig ett så stort arrangemang så tidigt (vår förening är trots allt bara två år gammal).

Vi tackade alltså ja till förfrågan, och på UFO-Sverigesriksstämma i Uppsala förra året beslutades att förlägga stämman 1995 till Skellefteå.

Under hela våren i år har förberedelserna pågått, och planeringen längre ändå. Få kan nog ana vilket enormt arbete det är att arrangera en sådan här tillställning.

På stämman ställde totalt 17 personer från vår förening upp och jobbade. Det är nästan var tredje medlem — helt fantastiskt om jag får säga det själv.

Själva arrangemanget gick helt smärtfritt. Under lördagen hölls UFO-Sveriges årsmöte med undertecknad som mötesordförande och UFO-Skellefteås sekreterare och vice ordförande Nicklas Degerman som mötessekreterare.

Söndagen var den publika delen, och helt naturligt den del av arrangemanget som lockade mest folk. Omkring 120 personer hade hittat till Anderstorpsalen för att lyssna på föredragshållarna.

Clas Svahn, UFO-Sveriges ordförande, inledde med en beskrivning av UFO-fenomenet i ett historiskt perspektiv. De närvarande fick lyssna till berättelser om spökflygare, spökraketer och luftskepp. Clas fortsatte sin genomgång ända fram till modern tid och beskrev den förändring som UFO-fenomenen genomgått under årens lopp. Clas visade att han verkligen behärskar ämnesområdet.

Näste man på plan var Arkivet För UFO-forsknings Håkan Blomqvist som berättade om UFO-kulter och sekter. Han redogjorde även för sin egen tid som medlem i en sådan kult i början på 70-talet. Håkan imponerade stort med sin enorma kunskap och sitt engagemang.

Därefter följde två kortare föredrag av Mats Nilsson, som berättade om UFO-Sveriges struktur och funktion, och av Håkan Ekstrand, UFO-Aktuells redaktör, som berättade om Hessdalen i Norge.

Sista föredraget hölls av undertecknad själv som berättade om några av de intressanta händelser som vi fått utreda i Skellefteå-föreningen under de gångna två åren. Hela stämman avslutades med en tämligen tam paneldebatt. Efter en lång dag inomhus (med solen skinande ute) ville nog de flesta bara hem.

För den som är intresserad finns alla föredragen (utom Mats Nilssons) att köpa på en nästan 4 timmar lång videokassett. Priset är 150 kronor och inbetalas på pg 45 60 26 - 4. Märk talongen "Video" (Se även annons).

Läs även Clas Svahns brev till medlemmarna i UFO-Skellefteå på annan plats i detta nummer så får du veta hur de andra föreningarna på plats uppfattade stämman.

REPEATERS — LÖGNARE ELLER SANNINGSSÄGARE?

I det här numret ska vi presentera tre händelser, alla rapporterade av en och samma person. Händelserna har inträffat vid olika tidpunkter, och gemensamt för dem är att det i samtliga fall fanns ytterligare observatörer till händelserna. Låt oss ta oss an den viktiga debatten om de människor som haft flera eller — i vissa fall — många upplevelser.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

Många människor har haft en UFO-upplevelse, det är alldeles klart. Likaså är klart att man i större delen av händelserna (omkring 95%) skulle ha kunnat hitta en naturlig förklaring om man utrett dem.

Hur stor är sannolikheten för att man ska få se ett UFO-fenomen? Ett kvalificerat antagande gör gällande att omkring var tionde människa någon gång sett ett — i ordets vidare mening — UFO-fenomen. Det innebär att ungefär fem av tusen sett ett *verkligt* UFO.

Hur stor är då sannolikheten att man ska få se två UFO-fenomen? Ja, om man utgår från sannolikheten att se *något konstigt*, det vill säga något man inte förstår, så var sannolikheten att se ett fenomen ungefär 10%. Att få se två olika fenomen vid olika tidpunkter har 1% sannolikhet. En procent av Sveriges befolkning har därför sett två olika fenomen.

Eftersom det bor ungefär 9 miljoner människor i Sverige idag innebär det att 900.000 människor sett *ett* fenomen och 90.000 *två* fenomen. Tio procent av dessa, 9.000 personer, har sett *tre* fenomen och närmare tusen personer har sett fyra eller fler.

Men nu krånglar det ju till sig en aning. Det var ju bara omkring 5% av alla dessa upplevelser som var *verkliga* UFO-fenomen. Det innebär att ungefär 5.000 personer sett ett riktigt UFO i vårt land (och det är många, det!). Av dessa har 500 personer sett två, 50 tre eller fler.

Det här resonemanget syftar till att bevisa en enda sak: att de flesta människor inte upplevt ett enda UFO-fenomen betyder inte att en del människor inte under sitt liv får uppleva flera. Rent statistiskt måste det bli så. Det är en ren naturlag.

Resonemanget visar också att de personer som haft ett flertal verkliga upplevelser är mycket få.

Emellertid kan man samtidigt konstatera att antalet personer som sett *ett* verkligt UFO-fenomen och ytterligare ett eller fler fenomen som skulle gått förklara vid en närmare undersökning är betydligt fler.

Samtidigt vet vi genom erfarenhet att en del personer som kommer in med många rapporter helt enkelt ljuger eller svamlar, ofta av okänd anledning. (Det finns många olika

psykologiska förklaringar till detta, även sjukdomar av olika slag). De flesta talar emellertid sanning om sina upplevelser.

Det finns följande personkategorier som sett fler än ett UFO:

- Personer som sett flera *verkliga* UFO-fenomen.
- Personer som sett *ett* UFO-fenomen och ytterligare något fenomen som skulle gått att förklara om utredning gjorts.

• Personer som inte sett något UFO-fenomen utan bara misstolkat vanligt förekommande fenomen.

- Lögnare (ljuger medvetet eller omedvetet)

De två kategorier som är mest sällsynta är den först nämnda respektive den sista.

Av hela detta resonemang kan vi dra några viktiga slutsatser:

- En person som ser flera UFO-fenomen är absolut inte automatiskt en lögnare. Tvärtom är detta en mindre trolig förklaring.

• De människor som varit med om flera *verkliga* UFO-fall (som skulle hålla för en grundlig, opartisk utredning) är mycket få.

• Av detta följer att de flesta som rapporterar mer än ett UFO-fall i själva verket antingen inte sett något annat än flera lätt förklarade fenomen — misstolkningar med andra ord, eller att de sett ett eller kanske två UFO-fenomen och ytterligare något naturligt fenomen som de misstolkat.

Hur gör man då denna utvärdering i en verklig situation? Med verkliga vittnen och med verkliga situationer? I följande artiklar ska vi se på tre olika rapporter inlämnade av en och samma person, nämligen Stig Smedquist i Junosuando uppe i Tornedalen.

Ta dig tid att begrunda de tre UFO-incidenterna var för sig, och betänk sedan att de upplevts av en och samma person (samt att det i samtliga fall finns ytterligare vittnen). I fall som de här finns saker att lära sig, det är jag alldeles övertygad om. □

Fotnot: Repeater (ung.: repeterare) är en engelsk term som används om människor som gång på gång rapporterar UFO-fenomen.

UFO LANDADE PÅ Ö I TORNEÄLVEN

Det var en söndagkväll i januari 1979. En familj på väg hem i norra Norrbotten fick plötsligt syn på ett flygplan. Men om det var ett flygplan så var det ett mycket märkligt sådant, eftersom det landade på en ö mitt i Torneälven.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM / BILD: TECKNAR-OLLE

Det var en mycket sträng vinterkväll. Temperaturen kröp ner mot 30-gradersstrecket. Mörkret var djupt och himlen klar. Stjärnorna var både många och tydliga.

Stig Smedquist var tillsammans med hustru och barn på väg hem till Junosuando efter ett besök i Tarendö, mellan Junosuando och Lovikka. Klockan var 22.00. De befann sig vid en plats som heter Kiivirova, med en myr intill vägen.

På västra sidan om vägen, alldeles ovanför myren, fick Stig plötsligt syn på ett blinkande ljus.

- Ser ni flygplanet? frågade Stig sin hustru Agneta och barnen Christer, Marina och Annette.

De andra såg föremålet, och liksom Stig antog de att det var ett flygplan. Därför fortsatte de bara att köra. Efter en stund lade Stig emellertid märke till att föremålet följde bilen exakt. När han saktade ner gjorde föremålet likadant, liksom när han ökade farten.

Stig stannade då bilen och släckte lyset. Trots att det var kallt klev han ut och lyssnade. Han hörde inga ljud. Föremålet stod nu helt stilla på himlen, något som han uppfattade som mycket konstigt. Till färgen var det rödgult och det pulserade på ett regelbundet sätt, ungefär som om det blinkade.

Kylan gjorde att det inte gick att stå still länge, utan Stig klev i bilen igen och körde vidare. Föremålet började nu röra sig igen. Efter en stund rörde det sig mycket fortare än bilen, och innan de nått fram till Junosuando for det över vägen mot Torne älv till.

Det flygande föremålet fortsatte sedan längs älven ända tills familjen kommit fram till Junosuando. Då sänkte det sig plötsligt ner och landade på en liten ö mitt i älven. Ön heter Kusisari, vilket betyder granön. Anledningen är att hela ön är bevuxen med granar. Silhuetterna av dessa syntes också tydligt när föremålet sänkte sig ner.

När föremålet försvunnit ner bland granarna på ön slocknade ljuset tvärt och Stig stannade åter bilen. De

stod stilla en stund, och Stig hade gärna stått där hela natten och väntat ut föremålet, men det var sent och barnen skulle till skolan nästa morgon.

Precis när de skulle åka igen flammade ljuset upp bland granarna, men slocknade åter. De väntade då en stund till, men åkte vidare när inget mer hände.

Då familjen Smedquist kom hem kunde de genom ett fönster se föremålet i luften igen. Det hängde nu stilla, men åkte efter en stund norrut i mycket hög fart.

När föremålet var som närmast bedömer Stig att det var omkring 700 meter från dem, och den totala observationstiden var ca 30 minuter.

Det här var det första UFO-fenomen som Stig någonsin sett. Vid den här observationen var han 31 år gammal.

Vad var det då som familjen Smedquist fick syn på? Var det ett flygplan eller något annat? Låt oss försöka reda ut händelsen.

Eftersom vi inte känner till något exakt datum så är det nästan omöjligt att utföra rutinkontroller kring flygtrafik etc., men vissa saker kan vi ändå konstatera.

Det är inte troligt att det observerade föremålet var ett flygplan, dels på grund av platsen där det landade, dels på grund av att det ibland stod stilla i luften. Dessutom har flygplan blixtrande sk strobe-lights (vitt ljus) på vingspetsarna, och om ett flygplan någonsin ger ifrån sig ett rött sken så ser man dess vänstra sida. Familjen Smedquist beskådade UFO-fenomenets högra sida. Det är alltså inte särskilt troligt att det rörde sig om ett flygplan.

När någon berättar om ett UFO-fenomen som observerats genom ett bilfönster och som rör sig när bilen rör sig och står stilla när bilen står stilla, då blir jag alltid misstänksam. Inte så att jag skulle misstänka en bluff, utan helt enkelt för att det är så det brukar se ut när man observerar ett på himlen fast objekt, till exempel månen eller en stjärna.

Under hela den här berättelsens gång kan jag föreställa mig att det är till exempel Venus de ser. Just Venus har lust att flyta ut i grönt och rött när det är kallt ute och den står lågt på himlen. Den ser också ut att blinka till den som tittar på den. Men när föremålet landar på ön i Torne älv stämmer inte den teorin längre. Det måste ha varit något annat än en himlakropp.

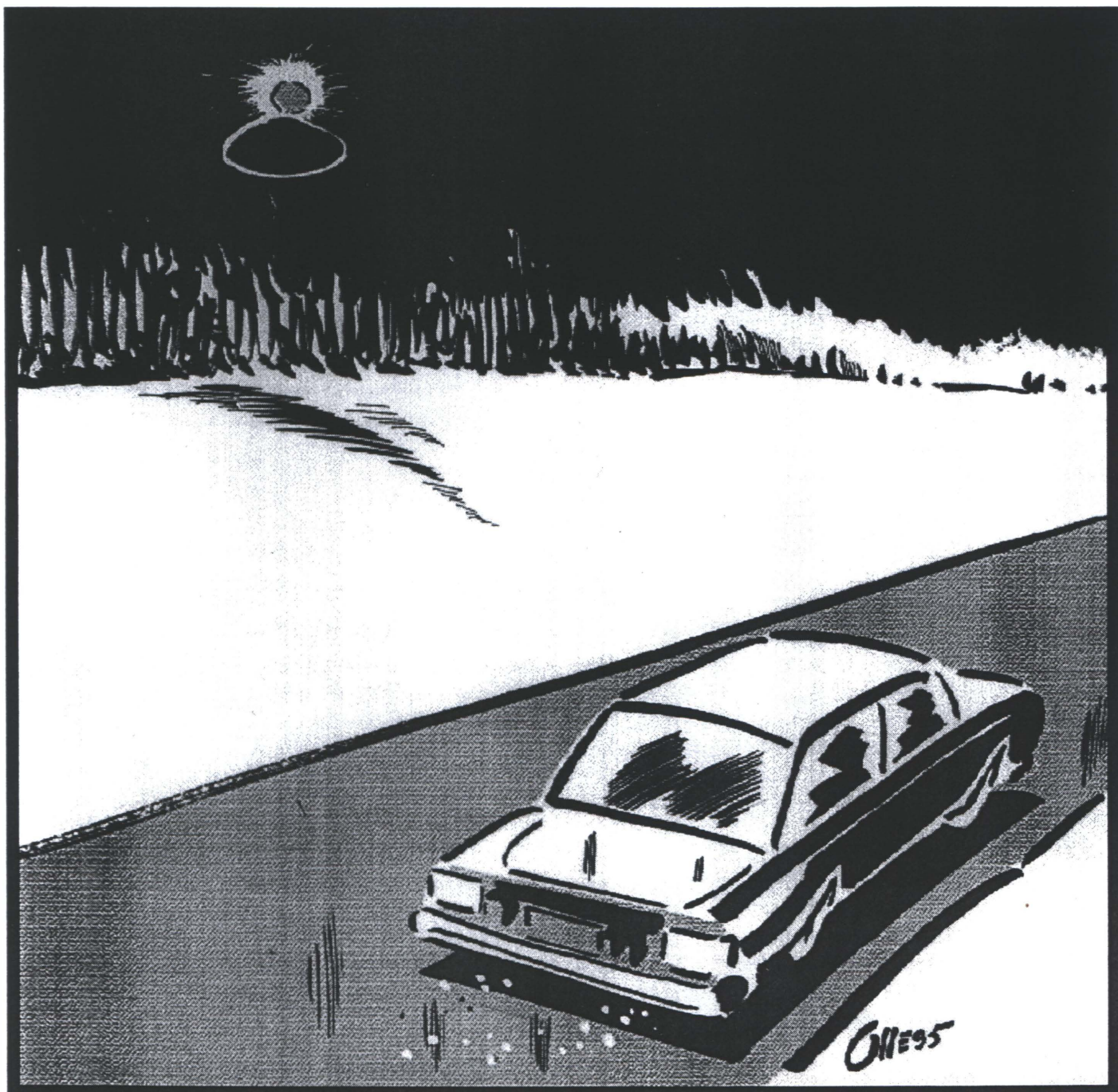
Förvisso kan man tänka sig att de egentligen såg två olika fenomen: en stjärna/planet och föremålet som landade på ön. Men det förklarar i vilket fall inte *vad* det var som landade. Alltså är det enklare att tro att det bara handlade om ett enda föremål som observerades hela tiden.

Stämmer detta faller också en annan rimlig förklaring, nämligen att föremålet skulle ha varit en varm-

luftsballong av den typ som barn bygger av silkespapper och som drivs av en bomullstuss indränkt i aceton. Dessa lyser visserligen ganska starkt, och förekommer i alla färger (beror på silkespapperets färg), men kan knappast flyga speciellt fort. Det var dessutom vindstilla den här kvällen för 16 år sedan.

Antingen är hela observationen en katastrofal misstolkning (vilket jag inte tror) eller så var det fenomen som observerades mycket märkligt. Åtminstone sett som en enstaka observation. Hur det omdömet förändras i skenet av de följande observationerna där Stig Smedquist också varit med, är något som du själv får ta ställning till utifrån det material som jag har presenterat här.

□ □ □

★ Stig Smedquist var på väg hem med sin familj när de fick syn på något de först trodde var ett flygplan.

UFO LÄMNADE RÖKRINGAR

Ett starkt blinkande sken uppenbarade sig plötsligt på himlen. Det följde Stig Smedquist där han körde längs vägen, och så långt liknade händelsen en observation av ett vanligt flygplan. Men plötsligt hände något mycket märkligt. Ur föremålet kom en ljusstråle med en mycket märklig form.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM / BILD: TECKNAR-OLLE

Det var i september 1986. Klockan var 19.30. Stig Smedquist hade varit i farten sedan tidigt, tidigt på morgonen eftersom det var jakttider.

Han skulle hem från jaktkojan i Rissa vid Kalixälven, liksom hans bägge bröder Allan och Sven Smedquist.

Stig körde sin husbuss, men körde till en början sakta för att förvissa sig om att bröderna också kom iväg med sina bilar.

Månen lyste kraftigt den här kvällen, och Stig beundrade det medan han väntade på att få se lyset från brödernas bilar i backspegeln. Det var då han fick syn på det märkliga föremålet.

I sydvästlig riktning hade ett kraftigt blinkande föremål uppenbarat sig. Stig befann sig nu omkring 5 kilometer väster om Kalix älv. Han körde sakta upp för ett stort berg, varvid han upplevde att det blinkande skenet följde efter.

Uppe på berget stannade Stig vid ett kalhygge. Han släckte lyset och stängde av motorn. Den stjärnklara himlen inramade honom fullständigt. Brödernas bilar hade ännu inte dykt upp bakom honom, och han var ensam med detta märkliga föremål.

När Stig stannade hade även farkosten stannat (han använder själv uttrycket "farkost" i detta läge). Nu slutade även det blinkande ljuset. Istället tändes en trattliknande ljuskägla, som svängande fram och tillbaka började dala neråt.

Stig upplevde att det trattformade ljuset "sökte" honom, att det var därför som kägla for fram och tillbaka medan den sänkte sig ner.

Plötsligt fick Stig höra motorljud, och strax därefter dök strålkastare upp längs vägen. Han förstod att det var bröderna som kom, och sprang dem till mötes längs vägen. När han närmade sig bilarna pekade han mot föremålet mot himlen.

Samtidigt släcktes ljustratten och föremålet for med hög fart rakt upp. Det efterlämnade sig ringar av rök som senare lyste i turkos färg. Stig kunde se dem under hela den 6 mil långa resan hem. Hans bröder bekräftar händelsen.

Vad var nu det här frågan om? Stig Smedquist beskriver ett UFO-fenomen som — likt det förra fallet år 1979 — följer hans bil. Det rör sig medan bilen förflyttar sig och stannar när bilen stannar. Är inte det här ett tecken på något märkligt?

Faktum är att misstaget att tro att något som står stilla på himlen egentligen rör sig är vanligt vid bilkörning. Bilens rörelse relativt omgivningen skapar en illusion av rörelse också åt ett föremål på himlen. Vem har inte märkt detta när det gäller till exempel månen? När vägen svänger kan det också verka som om föremålet ökar sin hastighet eller saktar ner, beroende på den riktning i vilken vägen svänger.

Om Stig Smedquist nu gjort detta klassiska misstag, hur påverkar det bedömningen av hans övriga vittnesmål? Och hur påverkar det hans trovärdighet?

När det gäller trovärdigheten är svaret enkelt: Stig har återgivit händelserna så som han verkligen upplevt dem, därom råder absolut inget tvivel. Däremot skulle man ju kunna tycka att beskrivningen av föremålets rörelse (som alltså skulle kunna bero på att bilen rör sig) gör detaljerna i övrigt mindre pålitliga.

Så är dock inte fallet, anser jag. Stig beskriver ju *det han ser*. Om det ser ut som om föremålet rör sig, då säger han också det. Att rörelsen sedan kanske är illusorisk är en annan sak. Det är snarast något som vi som undersöker händelsen måste ta hänsyn till när vi försöker förklara det inträffade. Det påverkar inte det faktum *att* händelserna inträffat, och inte heller *hur* Stig upplevt dem.

Finns det då någon rimlig förklaring till det inträffade? Finns det något vanligt, naturligt fenomen som kan upplevas på det här sättet?

Jag är böjd att svara nej på mina egna frågor. Det blinkande ljuset var rödgult, en färg som inte förekommer på flygplan. Observationen som varade i en halvtimme ger också fler detaljer som inte alls passar in på en sådan förklaring.

Med tanke på platsen där observationen ägde rum skulle man kunna tänka sig att det var fråga om en raketuppskjutning. Det faktum att rökringarna syntes

länge innan de upplöstes antyder att de var på mycket hög höjd, något som skulle stödja en sådan teori.

Men så var det detaljen med "ljustratten" (eller "trattlyset" som Stig själv kallar det i sin rapport). Förvisso blir avgasmolnet bakom en raket ofta delta-format och inte alls helt olikten tratt, men avgasmolnen dalar aldrig till marken svängande fram och tillbaka. Det är jag definitivt säker på. Och eftersom Stig stod stilla vid tillfället, utanför bilen, är det osannolikt att han misstagit sig på den punkten. Därmed faller också raketteorin.

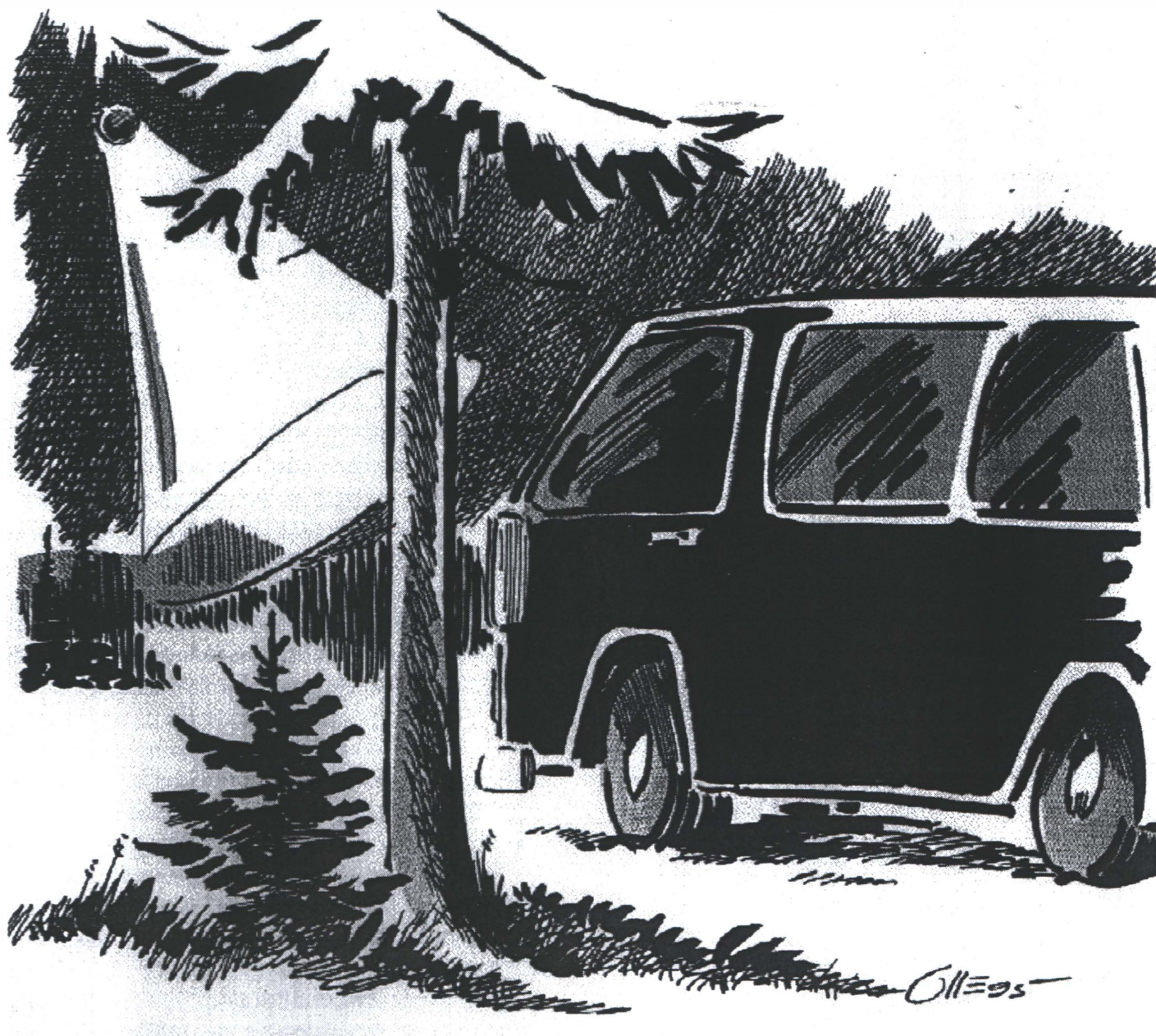
Stig upplever själv att lyset "sökte" honom. Man kan anta att han är ganska uppspelt av det han ser, och kanske också något skrämmd. Möjligen kan den klara himlen (som ofta brukar kännas mycket nära när man befinner sig på en stor öppen yta) göra honom lätt

klaustrofobisk. I det skenet kan man förstå att han känner sig jagad av detta okända.

Men fenomenet som sådant verkar svårförklarligt. Jag har svårt att tro att det här var en utomjordisk farkost på spaning, och definitivt svårt att tro att de var på spaning just efter Stig. Själv svarar Stig på frågan vad han själv tror det var han såg: "Någon som inte bor på denna planet". Ja, vad ska man tro? Stig bedömer i vart fall avståndet till föremålet till omkring 500 meter när det var som närmast.

I jakten på svaren kastar vi oss in i nästa märkliga händelse rapporterad av Stig Smedquist. Nu ger vi oss in i nutid, till en händelse som inträffat under innevarande år.

□ □ □

★ Stig Smedquist befann sig i sin husbil när han fick syn på det underliga föremålet.

TRIANGELFORMAT UFO

Under en skotertur fick plötsligt en av skoteråkarna syn på ett märkligt föremål på himlen: en lysande gul triangel. Men händelsen skulle bli ännu märkligare, och blev också den händelse som initierade rapporten av denna och de två tidigare från Stig Smedquist i Junosuando.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM / BILD: TECKNAR-OLLE

Stig Smedquist hade tillsammans med brodern Svante och dennes son Mattias begivit sig till stugan i Palojärvi, ungefär två kilometer sydväst om Junosuando.

Det var en mulen vinterkväll och det enda ljuset kom från skotrarnas strålkastare. Deras ärende var att i omgivningarna söka tjärved som de kunde elda i stugan. Efter en stund hittade de en gammal torrfura som de tänkte såga ner, och stannade skotrarna alldeles intill, på en myr belägen i en liten sänka.

Händelsen som utspelade sig klockan 19.30 den 31 mars i år började med att brorsonen Mattias Smedquist fick syn på något på himlen och ropade till sin far.

Svante Smedquist hörde sonens rop och vände sig om. Stig såg också föremålet som han beskrivs om en stor, lysande triangel av gult ljus. Triangeln flög ut ur molnen.

Svante sa att det nog bara var en väderballong, ovetande om att dessa inte lyser. Ljuset från detta föremål var bländande skarpt. Han skulle precis starta motorsågen när Stig upptäckte att något hände med ljusskenet och ropade till. Svante startade inte sågen, utan tillsammans kunde de alla tre följa det ljudlösa händelseförloppet på himlen.

Ur det gula skenet föll plötsligt en röd boll som flög rakt ner från triangeln och stannade upp omkring 50 meter under denna. Båda föremålen fortsatte sedan att flyga parallellt med varandra. Efter att det röda klotet fallit ur triangeln mattades det gula skenet av, ungefär som om det dränerats på energi.

Efter omkring en minut steg den röda bollen snett uppåt och lade sig jämsides med den gula triangeln. Tillsammans fortsatte sedan de bägge UFO-fenomenen framåt och in i molnen igen. Totalt varade observationen i sju minuter. De tre vittnena stod sedan och tittade en stund efter det försvunna fenomenet. De ruskade på huvudena, och sågade sedan ner torrfuran, lastade veden och körde tillbaka till stugan.

Det här var alltså den tredje av Stig Smedquists tre olika, oberoende rapporter. Som du säkert noterar så har alla händelserna haft andra vittnen, samtliga släkt till Stig. Precis som i de andra fallen kan också de övriga intyga det inträffade. Däremot är det olika vittnen varje gång, förutom Stig själv alltså.

Att det är olika vittnen i de andra fallen anser jag styrker snarare än försvagar Stigs egna vittnesmål. Om alltihop bara vore uppdyktat skulle Stig naturligtvis välja att använda sig av samma medhjälpare i alla lögnar, eftersom färre personer i sådana fall skulle vara involverade i lögnerna.

Men Stig är ingen lögnare, jag upprepar detta då jag är helt övertygad om att så inte är fallet. Han återger så gott han kan de händelser som han råkat ut för.

Den här tredje händelsen, vad finns det för tänkbara förklaringar till den? Svaret är enkelt: inga enkla i varje fall. Man skulle kunna tänka sig att det handlar om någon typ av plasmafenomen, och färgen på det triangulära fenomenet motsäger inte detta, liksom heller inte klotets. Däremot är den triangulära formen i sig ett problem för den som önskar söka förklaringen i ett plasmafenomen. Trianglar är inte en naturlig form och sannolikheten att ett energifält (som ett plasmamoln faktiskt är) skulle anta en trekantig form är så försvinnande liten att den antagligen inte ens går att beräkna.

Huruvida triangulära plasmamoln *inte kan* förekomma är däremot svårare att uttala sig om. Plasmafenomen har setts i alla möjliga skepnader, men i en skarp triangel? Det är knappast troligt.

Vare sig flygplan eller helikoptrar är särskilt troliga förklaringar till det inträffade av uppenbara anledningar. Inga kända flygmaskiner ser ut eller beter sig på det beskrivna sättet.

Återigen luktar det alltså äkta UFO-fenomen lång väg. Men som vi konstaterade i den inledande artikeln så är det ytterst sällsynt med människor som sett flera äkta fenomen (även om de förekommer).

Är då Stig en av dessa få personer som haft turen (eller "oturen" — hur man nu vill uttrycka det) att se tre verkliga fenomen? Eller tillhör han den grupp människor som sett ett eller kanske två UFO-fenomen och gjort åtminstone en misstolkning därutöver? Eller är det misstolkningar alltihop?

Som vi har sett i det förda resonemanget så liknar åtminstone de två senare händelserna inte ens tillnärmelsevis något normalt, känt fenomen. Dessutom styrks de av andra vittnen. Detta är till fördel för trovärdigheten i det återgivna. Vi kan vara ganska säkra — åtminstone ur denna synvinkel — på att det inträffade återgivits korrekt.

För att bli riktigt säkra måste vi analysera detaljer i de tre berättelserna.

En märklig sak som slår mig är tidpunkterna som anges för de inträffade händelserna. Två av händelserna skedde 19.30 och en 22.00. Varför så exakta klockslag? Och hur kommer det sig att de kan uppges på minuten när?

Stig uppger själv att han tittat på klockan i samtliga fall, och att han därför minns tidpunkterna. Det frågetecknet som dyker upp är då varför han inte minns de exakta datumen för de bägge första händelserna.

Detta faktum leder en att tro att det kan finnas brister i berättelserna, inte av skälet att Stig ljugit ihop dem utan för att minnet helt enkelt kan ha förvrängt en del av historierna. Möjligen kan upprepade samtal med de andra under årens lopp ha påverkat minnesbilden av det inträffade. Men det är långt ifrån säkert att så är fallet.

En annan sak som verkligen förvånar mig i vittnesmålen, men inte heller talar varken för eller emot, är det faktum att Stig minns från vilket väderstreck det blåste i samtliga fall.

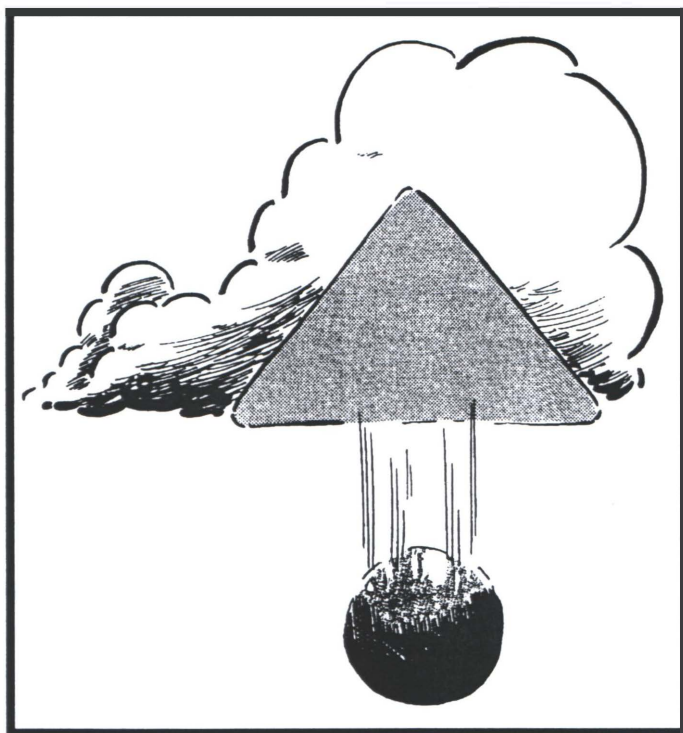
Han minns alltså inte datumen då de två äldre händelserna ägde rum, men han minns vindriktningen. Märkligt? Ja. Otänkbart? Nej. Det behöver alltså inte tala emot honom.

När det gäller bedömningen av föremålets storlek och avståndet till dem måste vi göra en fristående analys.

Fenomenet 1979 uppges ha varit omkring 4 cm långt, på armlängds avstånd. Stig bedömde också avståndet till 700 meter. Om båda iakttagelserna är riktiga var föremålet ungefär 40 meter stort.

Fenomenet 1986 uppges ha varit 5 cm stort på armlängds avstånd och på ett avstånd av omkring 500 meter. Detta föremål bör då ha varit ungefär 35 meter stort.

Det senaste fenomenet uppges ha varit 5 cm (triangeln) respektive 3 cm (klotet) och på ett avstånd av en kilometer. Det ger i så fall en verklig storlek på

★ Plötsligt flög en röd boll rakt ner från triangeln.

ca 70 meter respektive drygt 40 meter. Det är alltså inga små föremål.

Är då dessa iakttagelser rimliga? Det går naturligtvis inte att uttala sig om detta utan att känna till vad fenomenen egentligen var för något, men föremålen är varken så små eller så stora att man reagerar direkt negativt.

Det går enligt mitt sätt att se på saken inte att avgöra vad Stig varit med om, bara att han uppenbarligen sett märkliga saker vid tre olika tillfällen. Det faktum att han inte varit ensam vid något av tillfällena väger naturligtvis tungt, men även om han varit helt ensam skulle man inte kunnat bortse från berättelserna. En trovärdig människa är en trovärdig människa om än ensam.

Som så ofta är det här alltså upp till dig: vad var det Stig Smedquist såg vid de här tre tillfällena 1979, 1986 och 1995? Själv är jag nog beredd att sätta epitetet UFO på alla tre, även fast de exakta omständigheterna inte gått att utreda i alla händelserna.

Till saken hör även att vid den senaste av händelserna, som ju gått att kontrollera på ett bättre sätt, inte funnits någon flygtrafik i området som gått att relatera till den inträffade händelsen.

Stig Smedquist i Junosuando tycks alltså vara en av de sällsynta människor som fått vara med om flera UFO-incidenter. Kanske kan förklaringen till detta vara att han vistas ofta och länge ute i naturen, en inte allt för oviktig ingrediens för att uppleva något över huvud taget.

MÄRKLIG VATTENPELARE UTANFÖR RENHOLMEN

Palmer Holmberg befann sig tillsammans med två kamrater på en fisketur strax utanför Renholmen i Byske. Plötsligt fick de se ett märkligt fenomen i vattnet en bit bort.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM & ESBJÖRN STENLUND

Det var mitt på sommaren, och året var 1989 eller 1990. Det var en strålande högsommardag, med varm luft och en stekande sol. Palmer Holmberg, som för många är känd som en framstående biodlare och honungsproducent, skulle ut på havet för en fisketur med två kamrater, vi kan kalla dem för Östen och Gösta.

De hade hunnit ett par-tre kilometer ur när Östen, som satt mitt i båten, plötsligt ropade till och pekade mot ett märkligt fenomen några hundra meter från båten.

Ur vattnet reste sig en vattenpelare, omkring 2 meter bred, med lodräta väggar. Det liknade inte en vattenpelare, utan snarast vatten som steg genom ett osynligt rör. Pelaren reste sig högre än träden inne på land. Fenomenet varade i mellan en halv och en minut innan det rörde på sig och försvann in mot land och upplöstes.

Palmers redogörelse bekräftas av Gösta som vi också lyckats spåra, men dennes berättelse skiljer sig en del från Palmers. Till exempel uppfattade Gösta observationstiden till "några sekunder", och själva vattenpelaren som en vattenkrevad åstadkommen som av "en stor meteorit, en sten som faller från himlen".

Om vi senare lyckas få tag på det tredje vittnet kanske vi kan få ytterligare detaljer kring detta fenomen, och kanske också den vägen klarhet i vad som inträffat.

Eftersom inga rökfenomen påtalas av vittnena, och inte heller några ljud innan vattenpelaren upptäcktes är det väl mindre troligt att det skulle vara fråga om någon meteorit som i hög fart slagit ner. I så fall är det betydligt troligare att det hela rört sig om nedslag av en projektil från Tåme skjutfält.

Emellertid är det tveksamt om de tre fiskarna vid tillfället verkligen hunnit i närheten av skjutområdet från Tåme skjutfält (mitt mellan Byske och Renholmen).

Fortsatt utredning kan förhoppningsvis bringa klarhet i händelsen, men avslutningsvis kan man säga att vi uppfattat Palmer Holmbergs återgivande av detaljerna kring det inträffade som mer trovärdiga än kamraten Göstas. Anledningen därtill vill vi inte gå in på här.

□ □ □

Fotnot: Gösta och Östen är inte kamraternas riktiga namn.

UFO-Norr Sveriges BÄSTA lokala UFO-tidskrift!

"UFO-Norr är den bästa medlemstidning som givits ut av en förening inom UFO-Sverige!"

- Håkan Blomqvist, Arkivet för UFO-forskning

RECENSIONER

RECENSENT: STEVE SANDSTRÖM

Film: Stargate

Betyg: ++++

Stargate handlar om en sensationell upptäckt i början på seklet. I Egypten gör några arkeologer en fantastisk upptäckt. Man hittar en ringformad konstruktion som uppenbarligen är mycket gammal. Denna hamnar sedan på något märkligt sätt i den amerikanska militärens händer (det framgår inte hur), och när vi kommer in i filmens egentliga handling så befinner vi oss i nutid.

En språkvetare lyckas tyda ett antal märkliga tecken på den ringformade apparaten och får fram att det är en stargate (en stjärnport), en genväg mellan vår värld och en planet i universums andra ände.

Man får igång porten, och gör en resa till andra sidan. Vad som väntar där tänker jag inte avslöja, men törs väl ändå säga att de grundläggande idéerna i filmen faktiskt bygger på en del verk av den omstridde författaren Erik von Däniken.

Detta gör dock inte historien mindre bra. Det här är en mycket spännande, välgjord och tankeväckande film. Den är definitivt något för alla UFO-intresserade och för dem som gillar välgjord science fiction.

Bok: Mötet i gläntan

Betyg: +++++

Mötet i gläntan är den absolut mest omfattande skildring av ett svenskt UFO-fall som någonsin utgivits. Boken avhandlar Gösta "Pollenkungen" Carlssons möte med utomjordiska varelser i en glänta utanför Ängelholm 1947.

Författare är Clas Svahn, men Gösta Carlsson har själv skrivit några avsnitt i boken där han försöker att med egna ord berätta vad han upplevt.

Clas Svahns stora prestation i boken är att hålla mystiken vid liv hela boken igenom, trots att var och en tydligt kan se att han tvivlar på mycket av det Carlsson säger. Det kan tyckas onödigt att hålla liv i mystiken om den bakomliggande historien saknar verklighetsförankring. Nu är emellertid den här historien mycket märklig, och även om de flesta bevis egentligen bygger på Gösta Carlssons egna uppgifter så finns det en del intressanta attribut, till exempel den återfunna ringen och staven.

Vad Clas Svahns genomgång av fallet leder till tänker jag inte avslöja, men boken är mycket lättläst och är med all sannolikhet en av de mest genomarbetade UFO-böcker som skrivits på något språk över huvud taget. Svahn gör sig gällande som en av sin tids mest kritisktgranskande ufo-loger, och han vägrar släppa igenom några som helst påståenden från vittnets sida utan en ingående granskning.

Läs den här boken. Den finns att låna i vårt föreningsbibliotek, men varje UFO-intresserad bör ha ett exemplar i sin egen bokhylla. Det är boken verkligen värd. □

NOTI

HACKSPETTAR FÖRSENADE RYMDFÄRJAN DISCOVERY

En vecka före den planerade uppskjutningen av rymdfärjan Discovery upptäcktes att farkosten fått oväntat besök. Några hackspettar hade nämligen byggt ett bo på rymdfärjan. Dessvärre hade de dessutom hackat över 70 hål i rymdfärjans isolering, som ska förhindra att is bildas på bränsletanken. Teknikerna slet för att laga alla hål så att tidsschemat kunde hållas, men då upptäcktes ännu fler hål, och det fanns bara en sak att göra. Uppskjutningen fick ställas in och beräknas nu ske i mitten av juli.

HISTORISK DOCKNING

Rymdfärjan Atlantis, som klarade sig undan hackspettarna, dockade med den ryska rymdstationen MIR torsdagen den 29 juni. Dockningen direktsändes i stora delar av världen. Atlantis landade i Florida igen den 7 juli.

CLAS SVAHN I KVÄLLSÖPPET

Clas Svahn, UFO-Sveriges ordförande, deltog i debattprogrammet Kvällsöppet i TV2 den 30/5. Ulf Andersson, gymnasielärare i Vänäs berättade om sin upplevelse i Kvarnfors (se UFO-Norr nr 1).

RADIOINSLAG OM UFO

Pär Holmlund från Föreningen UFO-Skellefteå var i radio tisdagen den 30 maj, närmare bestämt i riksradios Stormvarning. Inslaget spelades in under riksstämman i Skellefteå söndagen den 28 maj.

PRIS SATT PÅ SNÖMANNENS HUVUD

Den kinesiska turistindustrin har satt ett pris på den legendomspunna yetins, snömannens, huvud. Uppemot en halv miljon svenska kronor betalas för en levande snöman, något mindre för en död. Vetenskapsmännen är dock inte speciellt förtjusta i turistindustrins påfund.

RYSK PENGABRIST DRABBAR SVENSKT RYMDFÖRSÖK

En satellit, med bland annat svensk forskningsmateriel, som skulle ha skjutits upp från den ryska raketbasen Plesetsk den 8 juni får vänta. Anledningen är att ryssarna helt enkelt inte har råd att skjuta upp satelliten. Nytt preliminärt uppskjutningsdatum är den 3 augusti.

RAKETREKLAM

Sverige blir först med reklam på raketer. Den historiska uppskjutningen äger rum i november på rymdbasen Esrange i Kiruna.

NORSK PLATTFORM LYFTER RYSKA RAKETER

Ett konsortium bestående av fyra företag bildas för att konkurrera med den europeiska bärraketen Ariane om uppskjutningar av kommersiella satelliter. Konsortiet består av amerikanska Boeing, ryska RSC-Energia, ukrainska NPO-Jushoje samt norska Kvaerner, som kommer att bygga oljeplattformen från vilken uppskjutningarna kommer att ske.

DNA FRÅN DINOSAURIER

Gener som kinesiska forskare tagit från ett dinosaurieägg-fossil uppvisar så stora likheter med gener som amerikanska forskare har hittat i dinosaurie-ben uppgrävda i USA, att forskarna nu är tämligen säkra på att man verkligen har lyckats isolera förhistoriskt DNA.

BEVIS FÖR SVARTA HÅL

Svarta hål är inget nytt, men faktum är att forskarna aldrig har funnit några reella bevis för att de verkligen existerar. Nu tror sig dock brittiska och japanska forskare ha funnit bevisen som alla letat efter.

TYSK SOND ÖVER RYSSLAND

Den 7 juni flög en tysk sond över nästan hela det gigantiska Ryssland. Färden tog bara 20 minuter. Sonden satt på en långdistansrobot som sköts upp från en rysk atomubåt i Barents hav. De data som samlades in skall bland annat användas till att förutsäga jordbävningar.

STAR TREK

Den sjunde Star Trek-filmen, Star Trek – Generations, gick som väntat inte upp på de svenska biograferna. Den släpps dock på video någon gång i höst.

STAR TREK VIII

Jodå. Det blir en åttonde Star Trek-film. Fast det var väl ingen som trodde något annat. Filmen är planerad till Star Treks 30-års-jubileum 1996.

S E R ...

NY TV-SATELLIT

Svenska Rymdaktiebolaget, Tera-
com Svensk Rundradio och General
Electric köper tillsammans en ny TV-
satellit. Priset beräknas till två mil-
jarders svenskakronor. Satelliten skall
skjutas upp 1997.

EUROPEISK MÅNBAS

År 2001 skall den europeiska rymd-
fartsorganisationen ESA landsätta en
900 kilo tung rymdsond på månen.
Ombord finns en månbil, som är den
första fasen i det stora projektet att
bygga en bemannad månbas. Senare
hoppas man kunna bygga anlägg-
ningar för att utvinna syre från må-
nens berg, så att rymdfarkosterna
kan tanka på månen.

SVENSK-NORSKT RYMDSAMARBETE

Rymdbolaget har köpt 50% av ak-
tierna i Tromsø satellitstation. Mot-
tagning av data från ett femtontal
satelliter från Europa, USA, Japan
och Ryssland kommer att ingå i verk-
samheten.

COLUMBUS SMARTARE ÄN MAN TROTT?

Columbus visste mycket väl att det
inte var till Indien han kommit när
han landsteg i Amerika. Och han
kom dit första gången redan 1467
och inte 1497. Det hävdar den be-
römda Kon-Tiki-seglaren Thor Hey-
erdahl, som snart kommer ut med en
ny bok om Columbus. Enligt Heyer-
dahl var det inget misstag att Colum-
bus hamnade i Amerika.

REVOLUTION MED DVÄRGPARTIKLAR

En miljarddels meter. Så små är de
partiklar som förväntas revolutio-
nera egenskaperna hos en mängd av
de material vi alla använder varje
dag. Metaller och plaster kan göras
hårdare och segare, vätskor magne-
tiska och substanser genomskinliga.

MOBILTELEFONER FÖRSTÖRFÖRASTRONOMER

Astronomer menar att radiotelesko-
pen snart inte kan användas längre.
Detta sedan satellitbundna tele-
operatörer tilldelats samma frekven-
ser som astronomerna. En lösning
kan vara att flytta teleskopen till
radioskuggan på månens baksida.

SCI-FI CHANNEL TILL KABELNÄTEN?

Amerikanska Sci-Fi Channel (som
enbart sänder science fiction) har ju
haft planer på en europalansering en
längre tid. Nu verkar det som om det
äntligen blir av. Den 1/9 beräknas
sändningarna vara igång. Dessa sänd-
ningar är i första hand avsedda för
kabelnäten.

SVENSK SMYGARE

Marinens nya ubåtsjägare och min-
röjare använder sig av den nya smyg-
tekniken, som vi berättat om tidigare
(se Temanummer 1). Själva båten är
av plast och skrovet är byggt så att
fartyget blir mycket svårt att upp-
täcka på radar. Plasten är till för att
fartyget skall vara omagnetiskt och
därmed inte utlösa minor.

ASTRID – SUCCÉ & FIASKO

I förra numret berättade vi att den
svenska satelliten Astrid var lyckligt
uppskjuten. Tyvärr slutade de veten-
skapliga instrumenten att fungera ef-
ter bara fem veckor, att jämföras
med den beräknade livslängden på
sex månader. Själva satelliten fung-
erar dock fortfarande och kommer
nu att användas för andra experi-
ment.

SOCKERDRIVEN RAKET

En hembyggd raket, framdriven av
socker, har fått klartecken av brit-
tiska luftfartsmyndigheten att företa
en tre kilometer lång färd genom
walesiskt lufttrum. Konstruktören,
Steve Bennett, räknar med att pro-
jekttilen har en räckvidd på sex kilo-
meter och en marschhöjd på 900
meter. Syftet med uppskjutningen är
enbart att se om konstruktionen fung-
erar.

EINSTEIN HADE FEL?

Hade Albert Einstein fel när han lade
fram sin mest kända teori, den sk
allmänna relativitetsteorin? Det tror i
alla fall en grupp schweiziska fors-
kare som letar efter den hypotetiska
femte naturkraften. Om man finner
denna faller Einsteins 80 år gamla
teori och naturvetarna får tänka om
från början. De första mätningarna
tyder dock på att Einsteins relati-
vitetsteori håller.

Till alla medlemmar i UFO-Skellefteå

Jag skulle vilja rikta ett stort tack till alla i föreningen UFO-Skellefteå för den fantastiskt fina riksstämman 27-28 maj i år. Det var ett imponerande arrangemang från början till slut. Särskilt imponerande var att samtliga 14 personer som lovat hjälpa till också ställde upp när det verkligen gällde. Jag minns hur det var på stämman i Göteborg 1992 (då hade jag varit ordförande i ett år), en storsatsning från UFO-Sveriges sida med annonser och reklam. Västra Sveriges UFO-förening lovade ställa upp med närmare 20 medlemmar som skulle ta hand om allt från biljettkassa till bokförsäljning. Men när det väl kom till kritan kom inte en enda medlem (förutom ordföranden och hans före detta fru) till Liseberg där vi höll till. Resultatet blev faktiskt att undertecknad, vid sidan av föredrag och andra plikter, också fick sälja videofilmer och tidningar. Att jag dessförinnan fått sköta om bokning av restaurang, matbeställning och kontakter med vaktmästare gjorde inte saken bättre.

Ingen ska tro att jag har något emot att stå bakom ett bord och kränga UFO-prylar, men det är tyvärr inte alltid förenligt med de många andra detaljer man har ansvar för under en stämma.

I Skellefteå gick allt som på räls. Inte nog med [att] alla fanns där, allt sköttes också på ett professionellt och förtroendeingivande sätt — från korvförsäljning till massmediakontakter. Lokalen vi fick tillgång till var utmärkt och det var bara synd att inte fler personer tog tillfället i akt och kom dit för att lyssna. Men väder och vind har vi svårt att styra.

Jag fick också för första gången se den utställning som jag delvis bidragit till, och blev också här imponerad över proffsigheten. När vi nästa år samlas i Ängelholm (dit ni givetvis kommer allihop...) kanske vi kan få låna skärmarna för att tillsammans med AFU:s utställning bygga upp en stor, heltäckande UFO-utställning. Jag hoppas att UFO-Ängelholm ska nappa på den idén.

I bilen hem på natten pratade vi mycket om hur bra allt hade varit. Särskilt roligt var det att se en lokalgrupp där inte bara ordföranden brinner av arbetslust. Ni är ett fantastiskt fint gäng som säkert kommer att uträtta mycket bra för UFO-Sverige också i framtiden. Ni har den rätta nyfikenheten och inställningen för att kunna göra en insats som höjer sig över det vanliga.

För hur det nu är så krävs det en hel del arbete för att hålla en förening vid liv. Ska vi sedan också utföra noggranna undersökningar och öka vår kunskap om UFO-fenomenet — allt detta på den lilla fritid som vi alla värdesätter så högt — så är det en förutsättning att vi är många som hjälps åt. Det är också detta som är UFO-Sveriges styrka i dag. Organisationen står inte och faller med några få personer. Det finns många som vill hjälpa till. Det gäller att inte tappa bort dessa personer utan att ta tillvara deras arbetsiver och nyfikenhet. Och det gäller att satsa på ungdomen. Så har inte alltid varit fallet.

I UFO-Skellefteå tas allt detta tillvara, mycket tack vare er ordförande Steve Sandström som har den positiva egenskapen (han har faktiskt fler, tror jag) att kunna delegera ansvar och uppgifter. Men ordförande drar alltid ett tungt lass och det är viktigt att denne känner stöd från medlemmarna. Annars orkar han/hon inte med att hålla kvaliteten på sitt arbete år efter år.

Allt detta verkar fungera mycket bra hos er. Det gläder mig och gör dessutom mitt eget arbete lättare. En inte helt oväsentlig bieffekt.

Stort tack och lycka till
också i fortsättningen

Clas Svahn, ordförande i UFO-Sverige

FÄLTUNDERSÖKARKURS HÖSTEN 1995

Under kursen får du bland annat lära dig:

- undersökningsmetodik
- källkritik
- vanliga misstolkningar

Vi kommer också att gå igenom ett antal olika fenomen som gör att du lättare kommer att kunna besvara frågor om UFO mm.

Förhandsanmäl ditt intresse redan NU genom att kontakta Steve Sandström på tel. 0910-77 68 72. Observera att denna preliminära intresseanmälan **inte** är bindande. Priset för kursen är 300 kronor.

Köp videon från riksstämman

Missade du riksstämman? Eller vill du återuppleva den?
Nu har du chansen! Köp videon med alla föredragen (utom Mats Nilssons)!

Format: VHS

Speltid: nästan 4 timmar

Pris: 150 kronor + postens avgifter (frakt + pf-avgift)

Vid förskottsinbetalning på postgiro 45 60 26-4 (Föreningen UFO-Skellefteå) bjuder vi på frakten. Hur du fyller i inbetalningskortet ser du nedan.

Glöm ej namn och adress!

POSTGIRO SVENSKT		INBETALNING / GIRERING A		PÅS. OCH PÅS. 1	
Säkerhets- och kreditgaranti		45 60 26-4		PÅS. 2	
INBETALNING / GIRERING A		Föreningen		PÅS. 3	
		UFO-Skellefteå		PÅS. 4	
		Glöm inte NAMN		PÅS. 5	
		och ADRESS!		PÅS. 6	
Video, riksstämman 95		Egenheten och adress			
		Summa kronor 150 -			

I NÄSTA NUMMER AV UFO-NORR

- ☐ Löpare såg UFO-fenomen på Vitberget i Skellefteå
- ☐ UFO-teorier, del 7
- ☐ och mycket mer!

UFO-NORR NR 9
KOMMER I SEPTEMBER